

SLOVENSKI NAROD.

Inhača vsak dan zvečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petih vrst po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravljanje naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavne p. m. občinstvo mijudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročniku pa, katerim je potekla koncem meseca marečnina, prosimo, da jo o pravem času ponovite, da pošiljanje ne prenega in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljansko naročniku brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četr leta . . . gld. 8-20
Pol leta . . . „ 6-10 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec,
20 kr. na četr leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četr leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-10

Naročje se lahko v vsakem dnevom, a hkrat se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne osramimo na dotično naročilo.

Upravljanje „Slovenskega Naroda“.

Boj zoper slovensko uradovanje.

Boj zoper slovensko uradovanje se je začel na Koroškem z novo silo. Združili so se vsi količkaj merodajni faktorji in se ustavljajo slovenskemu uradovanju z zdrženimi močmi. Celovški okrajni glavar Mac-Nevin, ta goreči prvoribec za nemškonacionalno idejo, je podal roko slavnemu deželnemu odboru in oba si prizadevata, da omejita kolikor mogoče slovensko uradovanje zlasti v kotmaroveških občinih.

Kotmaraves je slovenska trdnjava. Kaj je Mac-Nevin že vse počenjal, da iztrga vremenu kotmaroveškemu županu Prosekaru iz rok narodno trobojnico, da ga izpodrine z županskega stola in posadi nanj kakega kimovca. Vse zaman! Še plapola nad Kotmarovesjo slovenska trobojnica, na srd in žalost naših narodnih nasprotnikov še vedno županuje v tej občini neuklonjeni in nespokorjeni župan Prosekar.

Ker nasprotniške spletke niso nič pomagale in ker so se izjavilova vsa prizadevanja, izpodriniti župana, so se nasprotniki lotili drugega sredstva. Sedaj delajo kolikor mogoče ovir slovenskemu uradovanju. Občina dopisuje nemškim občinam nemški, slovenskim po slovenski. Tiste slovenske občine, ki

so še vedno v nemškutarskih rokah, so v novejšem času začele vračati slovenske dopise s stereotipno opomnjo „unleserlich“. Prouročitelj tega postopanja utegne celovškemu glavarju Mac-Nevinu biti posebno dobro znan. Občinski tajniki nekaterih občin so začeli na slovenske dopise odgovarjati v neki slovensko-nemški mešanici, katere nihče ne razume, tako občinski tajnik občine Podljubelj, svoj čas uradnik slovenske posojilnice v Glinjah.

Vse to dela kotmaroveški občini veliko sitnostij in da naredi konec tem neslanim žalam in temu nasprotovanju, se je županstvo obrnilo na dež. odbor s prošnjo, naj naroči slovenskim občinam, da naj sprejemajo slovenske dopise kotmaroveškega županstva.

A tu je županstvo slabu naletelo. Visoki dež. odbor koroški je poslal županstvu naslednji odgovor:

„Dež. odbor ne more nobeni občini ukazati, v katerem deželnonavadnem jeziku naj občuje z drugimi občinami v deželi, moral se je torej ometiti na to, da je o ulogi z dne 3. marca t. l. št. 225, in o dopisnici z dne 4. februarja t. l. št. 185, obvestil občinsko načelninstvo v Svetni vasi Kotmaroveškemu županstvu pa mora dež. odbor izreči nujno željo, naj se v uradnem občevanju poslužuje nemškega jezika. Splošno je znano, da je sedanji gospod župan, ki sam obravlja uradne posle županske, nemškega jezika v besedi in v pisavi popolnoma zmožen, da torej ni primoran, občevati z drugimi občinami v slovenskem jeziku. Zategadelj zmatrajo druge občine slovenske dopise samo kot „sport“, kateri nečejo podpirati, in zategadelj so prepri neizogibni. Kakor je županstvo znano, ni občina Št. Peter pri Celovcu hotela vzprejeti slovenskega dopisa, s katerim se zahteva plačilo nekih bolniških troškov. Občina Kotmaraves je naprosila c. kr. okr. glavarstvo posredovanja, to pa zopet dež. odbor. Jednak se je zdaj zopet zgodilo z občino Svetna vas. Take zadružke in zmešnjave se po trezem prevdarsku dejanskim razmer ne more nalač prouročiti in vsak razsoden človek mora spoznati, da se z jezikovnimi prepri mej sosednjimi občinami ne pospeši razvoj slovenskega jezika, za kateri namen je zadostna prilika

v občini sami. S sklicevanjem na sklep občinskega zastopa se ne more utemeljiti opustitev v deželi splošno v navadi stoječega upravnega jezika, zakaj po § 52. obč. reda zastopa župan občino na zunaj in zvršuje občinske opravke. Prepuščeno je torej njegovi razsodbi, kateri jezik hoče pri teh opravkih rabiti in če ga bodo vodili samo obziri na potrebe uprave, kakor je njegova dolžnost, se bo gotovo posluževal splošno razumne nemščine. Pri tem ni vezan na noben sklep obč. zastopa, ker ta more pač določiti opravni jezik v mejah občine, ne pa za občevanje zunaj občine, ker za to je merodajna le prevdarnost in dobra volja županova. Dež. odbor priporoča, naj se to brez predoskov uvažuje in upa, da občina Kotmaraves ne bude hotela zavzemati izjemnega položaja mej koroškimi občinami.“

Ta odlok je res gnljiv. Kako očetovsko poveže visoki dež. odbor kotmaroveško županstvo, naj ne uganja „sport“, naj opusti slovensko uradovanje in slovensko dopisovanje slovenskim občinam. Tako dobrohotno govori skrben oče svojemu malopridnemu sinu, kadar ga skuša pripraviti, da opusti labkomiselnno življenje. Upamo, da ostanejo besede dež. odbora bob ob steno. Slovenčina je na Koroškem deželnonavadni jezik, je jezik tretjine prebivalstva in ima prav tiste pravice, kakor nemščina. Ko bi dež. odbor ne bil tako zagrizeno nemškutarski, svetoval bi bil tistim slovenskim občinam, ki naloči vznejemati slovenskih dopisov, naj opuste to prakso; ko bi mu res anj za vse in hitro uradovanje, rekel bi si bil: Kotmaroveško županstvo dopisuje slovenskim občinam slovenski, nemškim pa nemški, postopa torej jako koncilijsko; ako se bodo zgol iz nagajivosti in hudočnosti odklanjali slovenski dopisi, utegne županstvo oprijeti se zadnjega sredstva v varstvo svoje pravice, represalij; utegne odklanjati nemške dopise in nemškim občinam slovensko dopisovati. Tudi to je njegova pravica.

Vrlemu županstvu kotmaroveškemu svetujemo, naj poskusi še jedenkrat dež. odbor pripraviti do tega, da v tej stvari posreduje, ako pa se to ne zgodi v zmislu pravičnosti in pravice, naj se takoj loti represalij. Z brezobzirnimi nasprotniki je treba brezobzirno postopati.

bene Maticce“. Ogromna večina listov je tako laskavo ocenila — kakor že znano — zbor in njega ženjalnega voditelja g. Hubada, povdarjajoč posebno umetniško dovršenost v predavanju, mladeničko zvezlost sopranov in altov in gromkost basov, spominjajočih na Slavjanskega zbor.

V dopolnenje že povedanega naj podam le še nekatere najbolj markantne, še ne omenjene odstavke v izvirnem jeziku:

„Neues Wiener Tagblatt“ imenuje „Glasbeno Matico“ „eine ausgezeichnete Kunstslervereinigung, welche den Wienern zu danken kam, für den zur Zeit des Unglücks gespendeten Trost, die nun aber uns zu grossem Dank verpflichtet hat. Es ist wahrlich ganz ausgezeichnet, was dieser Laibacher Musikverein „Glasbeno Matica“ zu leisten vermag. Man möchte es nicht glauben, dass soweit abseits von grossen Kunstzentren die Begeisterung für die Ideale der Kunst in so ausgedehntem Masse sich äussert, dass schlichte Dilettanten sich zusammethun, um in mithsamer Arbeit einen Grad von Künstlerschaft zu erlangen, der weit über das Ziel des Selbstanusement binausreicht.“ Potem omenja nadalje „die 80 jungen Damen mit den thaufrischen, wchldisciplinirten Stimmen und

Listek.

Spomini nadunajska dneva 23. in 25. sušca „Glasbene Matice“.

II.

Napočil je dan 23. sušca, dan, ki ostane za beležen z zlatimi črkami v kroniki mlađe „Glasbene Matice“. Kakor da nebo samo ima dopadenje nad našim prihodom, sijalo je ves čas nad nam žarno sonce, imeli smo, kakor pravijo Dunajčani, pravi „Kaiserwetter“. Koncertnemu obisku to sicer ni moglo biti posebno ugodno, tim častnejše je bilo za „Glasbene Matice“, da je navzic temu bila že prvi večer velikanska dvorana „Musikvereina“ do malega zasedena v vseh prostorih. Dvorana sama je pravi uzor koncertne dvorane, ima dve galeriji nasproti odru, ob straneh pa lože v dveh etažah. Prostora je za kakih 2500 osob. Akustika je divna. Tu ne vidiš nobenih debelih in masivnih stebrov, vse nosijo poslačeni kariatidi, kako sloki in elegantni, da nikjer ne ovirajo razgleda. Tudi stranski prostori zgrajeni so jako praktično.

Po ugodnih pojavah simpatije, pričakovali so pevke in pevci z nekako navdušeno nestrnostjo

večera. Prosti čas mej dnevom pa se je uporabil prav dobro z ogledovanjem dunajskih zanimivosti. Zjutraj ogledali smo si korporativno dvorni muzej s prekrasnimi zbirkami slik, kipov, starin, orodja itd., popoludne pa cesarske hleve, v katerih je na stotine krasnih konj, dalje velikanske shrambe dvornih voz itd. Pridružili so se še tudi drugi izletniki, ki so stanovali po raznih hotelih, posebno iz hotelov „Munsch“, „Grand Hotel“, „Stadt Triest“ itd. O koncertu samem in njega sijajnem, zmagovalitem uspehu ste že čitali poglavitev stvari. Pač teško je v malem okviru podati verno sliko tega, za nas Slovence tako častnega večera. Poglavitna stvar je to, kako so se izjavili dunajski listi in njih strokovnjaka ocegnevalci. Mnogo teh glasov je prijavil naš list v kratkih izvodih, mnogo pa jih poročevalc v prvem hipu ni imel pri roki. Nabrala bi se cela knjiga, da bi se hoteli prijaviti vsi. Kakor čujem, namerava „Glasbena Matica“ zbrati vse te ocene v posebni knjižici, katero bodo dobili člani kot trajen spomin prekrasnih sijajnih dunajskih dni. Izborna misel, katero bodo gotovo z veseljem pozdravili posebno člani zobra, ki so toliko ugleda pridobili društvo, ničmanj pa vsak prijatelj „Glas-

Laž in resnica.

Včerajšnji „Slovenec“ je poskušal nekatere naše trditve zavrniti, ali se mu ni posebno posrečilo in se mu tudi posrečiti ni moglo, ker dejanja in fakta se ne dajo utajiti. Najprej bi rad utajil, da ni trdil nikdar, da je narodnost poganstvo in pravi, da smo iztrgali neki stavek iz konteksta „Rimskega Katolika“. Tukaj nam „Slovenec“ nekaj očita, kar on najboljše zna. Še predobro je znano, kako je trgal posamične stavke iz našega in drugih slovenskih listov, da bi dokazal, da so slovenski liberalci prostizidarji. Toda tudi tukaj se moti „Slovenec“, če misli, da mi svojo trditev opiramo jedino na „Rimskega Katolika“. „Slovenec“ sam je prinašal članke, v katerih je narodnost proglašal za samo nekako sredstvo. Koliko je pisal ob svojem času proti našemu listu zaradi absolutne narodnosti, a kdor je pa stvar dobro preudaril je pa videl, da je vse to pisarjenje imelo samo namen zasejati narodno mlačnost, da se bode potem dalo ljudstvo lažje vpreči v jarem klerikalizme. Tisti nauk o tem, da je jezik samo sredstvo za častenje Boga, je pa malim narodom jako nevaren, kajti s tem se pač potujčenje da opravičevati, ker se jeziki z večjim slovstvom še vse bolj ugodno sredstvo v tem oziru. Narodnost se mora zmatrati za nekaj višjega, za kar je pa klerikalci zmatrati nečejo.

Da so klerikalci na katoliškem shodu zatajili narodno načelo, je pa očitna resnica. Če tudi so štajerski Slovenci zahtevali, da se v resolucijah shod izreče za slovensko vseučilišče v Ljubljani, za željo, za katero so so borili najboljši slovenski možje, katere bi tako rad „Slovenec“ za svoje štel, vendar voditelji tega shoda tega niso hoteli ali prav za prav smeli. Pač se je shod izrekel za to, da naj bi se mej našim ubogim narodom nabralo za nemško vseučilišče v Solnogradu. Torej mi naj bi s svojim denarjem podpirali naše narodne nasprotnike. Jedna glavnih zahtev slovenskih je, da se vpeje slovenski učni jezik na državnih srednjih šolah na Slovenskem, in vendar bi zastonj iskali kakve podobne zahteve v resolucijah katoliškega shoda, na katerem se je imel skleniti nekak program za katoliško stranko. To je pač jasno, kakor beli dan.

„Družba sv. Cirila in Metoda“ se je pa na shodu hotela vpreči v nekak škofovski jarem. Koliko od Kahua ali Flappa, si pa lahko vsakdo misli. Natovoriti se jej je mislilo osnovo katoliškega učiteljšča v Ljubljani, ki bi jej požrla gotovo vsa sredstva, da bi ničesa ne mogla storiti za Slovence ob meji, to je, da bi ne mogla izvrševati svoje naloge, katero si je postavila.

Sam pa je „Slovenec“ priznal, da je ško Missia trdil, da je bila povod, da je bil Kristus obsojen. „kriva“ narodnostna ideja. Torej, če je tudi faktum, kar „Slovenec“ poroča, smo mi le bistveno resnico pisali. Kaka narodnostna ideja se ško „Missii“ zdi kriva, že dobro vemo iz njegovega delovanja. Sploh je tisti njegov govor bil vsekakor naperjen proti narodnostni ideji, če tudi je bil malo zavit.

Najznamenitejše je pa, kar je „Slovenec“ na-

pisal glede šol ljubljanskih. Njemu ne ugaja, da so se odstranile v Ljubljani prejšnje tako imenovane dvojezične šole in se v ljudske šole vpeljal slovenski učni jezik. S tem je „Slovenčeva“ stranka priznala, da stoji z obema nogama v nemčurskem taboru. Torej ona je za šole, katere so imele jedini namen germanizacije. Če bi „Slovenčeva“ veljala, bi tudi koroški in štajerski Slovenci ne smeli zahtevati slovenskih šol, ker imajo že podobne ponemčevalnice. Seveda gospod prošt bi potem ložje zahteval v deželnem šolskem svetu razširjenje nemškega učnega jezika na nižjih gimnazijah, ako bi že iz ljudskih šol v gimnazijo prihajali učenci, ki bi skoro bolje nemški kakor slovenski znali. Zasluži, da se pribije na steno, da ljubljanskemu „Slovencu“ in ž njim katoliški stranki žal, da niso v Ljubljani vse šole samo vtepovalnice nemščine, temveč le nekatere.

V Ljubljani, 1. aprila.

Volilna pravica hlapcev. Povedali smo že, da je gospod Klan velik nasprotnik volilne pravice hlapcev, da je podpisal celo predlog proti tej volilni pravici. Pa drugi konservativci so ravno tako nasproti volilni pravici poslov. Posebno gorenjeavstrijski poslanec dr. Ebenhoch se ne more sprijezni s tem, da bi tudi hlapci volili, kajti hlapci niso tako odvisni od duhovščine, kakor kmetje in bi ne hoteli voliti poslanca, katerega gospod fajmošter priporoča. Ebenhochovo glasilo priporoča, naj bi se prepustilo vsaj deželnim zborom, da bi odločili, če bi v kaki deželi volili hlapci ali pa ne. Trdi namreč, da so razmere v raznih deželah drugačne in se torej ne more stvar za vso državo jednak rešiti. Seveda če bi to obvezalo, bi hlapci ne volili v nobeni deželi, kjer imajo konservativci večino.

Protiliberalni volilni odbor. Dolenjeavstrijski protoliberalni deželni in državni poslanci imeli so te dni shod in izvolili osrednji volilni odbor za vse važnejše volitve v deželi. Načelnikom temu shodu so volili dr. Luegerja. Mej krčanskimi socialisti in nemškimi nacionalci je vladala največja sloga, kajti oboji so bili jedini v tem, da je treba složno nadaljevati boj proti liberalcem. Razpor mej obema strankama se bode pač pokazal šele, ko bodo liberalci v toliko oslabljeni, da ne bodo več nevarni, to bode po novih deželno- in državnozborskih volitvah. Nemški nacionalci pač vse dovoljujejo Luegerjevo ponaro, a vedo, da pri volitvah jim pomoci duhovščine utegne dosti koristiti in zaradi tega nečjo se upreti klerikalizmu.

Prefekti — diplomati. Sedanja francoska vlada ni popolnoma zadovoljna s francoskimi diplomatičnimi zastopniki v inozemstvu. Stari diplomatje nočajo nič prav ubogati radikalnega ministerstva. Bourgeois misli torej polagoma, ako bode tako dolgo vladal, odpoklicati vse sedanje veleposlanike, in bode ta mesta dal raznim sedanjim prefektom. Poslednji so vajeni ubogati in vrla bode torej vnanje stvari imela vse bolj v svojih rokah, kakor jih ima sedaj. Seveda se ne ve, če bodo Bourgeois toliko časa vladal, da bi mogel izvesti vse nameravane radikalne premembe. V Franciji vlada večkrat nepričakovano pada. Pa tudi predsednik republike bi mu še utegnil delati ovir. Faure ni ra-

dikalec in je poleg tega mož, ki ima svojo preprčanje in trdno voljo in se ne bode dal dolgo voditi.

Na Turškem živeti ni prijetno, vsak čas je človek v nevarnosti, da ga zapro. Zadnje dni so zopet več ljudij zaprli. Dolže jih, da so v zvezi z revolucionarnimi odbori v Londonu in Parizu. Večina je nedolžnih. Da celo mej njimi so taki, ki so največji nasprotniki vseake revolucije. Da koga zapro, je zadost, da je dobil kak revolucionaren časopis od kod. Zato so pa sedaj posebno tisti uradniki in častniki v nevarnosti, ki so se odlikovali v preganjanju ustašev. Da jih uničijo, pošlje jim revolucionaren odbor kak list ali pismo, to se pa hitro izve, ker na poštah ni nobene prave uradne tajnosti, in kmalu je dotični zaprt. Nič mu ne pomaga, naj se še tako izgovarja, da o vsem ničesa ne ve. Prebiti mu je dolgo v preiskovalnem zaporu in je le srečen, če odide obsodbi.

Italijani v Afriki. General Ellena je predsedni v Rum več časnikarjem pojasnil, kake so razmere v Afriki. Povedal je, da ni res, da bi bili drugi generali svetovali Baratieriju, naj začne boj, temveč so mu nasprotno vse odsvetovali. Sicer pa general dela odgovorno za nevspehe v Afriki v veliki meri slabo preskrbovanje vojske. Ni je vojske, ki bi bila tako slabo preskrbljena, kakor je italijanska v Afriki. Seveda Italiji manjka denarja, poleg tega so se pa godile razne sleparije. Italijanska vlada ni mogla proti sleparjem strogo postopati, ker so bili ti goljufi največ njeni najboljši prijatelji. Crispini, ki je bil pri raznih sleparjih, pač ni bil mož za to, da bi branil poštenje. — Položaj v Afriki se pa za Italijane hujša in zatorej misijo tja poslati nova podkrepljenja. Menelik nabere novo vojno 50.000 mož, da zopet napade Italijane.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 1. aprila.

— (Kaj je s posojilom za napravo električne razsvetljave?) Deželni zbor kranjski je lani dne 14. februarja dovolil mestni občini ljubljanski, najeti posojilo 400.000 gld. za napravo električne razsvetljave, a še danes, torej skoraj 14 mesecev po dotičnem sklepu, se še ni dobila cesarjeva sankcija. Od meseca februarja do meseca julija pa jo dotični sklep studiral pri dež. vlad. Julija meseca je dež. vlad zahtevala od mestnega magistrata nekaj pojasnil, in župan jih je dal — meseca decembra. Deželni predsednik baron Hein je rečeni sklep še tisti mesec predložil ministerstvu, in če se ne motimo, je že meseca januvarja povedal baron Pascotini nekemu gospodu, da se zakon odobri, ker ni nobenega zadržka. Odobril se pa še do današnjega dne ni. To zavlačevanje zamore mestu je mnogo škodovati. Dokler se zakon ne sankcijonira, se ne more podpisati pogodba glede električne razsvetljave; firma Siemens & Halske ne more prej pripraviti nobene večje reči, potrebne za električno razsvetljavo, in mesto ne more oddati nobenega dela. Preti mu pa vsled tega velika škoda. Izročeno bode na milost in nemilost plinovi družbi, in če o poteku ž njo sklenjene pogodbe ne bo še električne naprave in se bo morala pogodba podaljšati, bo

ungefähr dieselbe Anzahl kräftiger Bärse u. Tenore, die allgesamt eine gesunde, musikalische Gesellschaft bilden“ in slovenskih narodnih pesmi čar, ter konča: „Und wie die Laibacher dass alles singen. Mit haarschafem Rythmus, fein nuancirend und vor Allem rein in der Intonation, dass man seine reine Freude daran hat“ itd. — „Ueber dem ganzen Concerte waltete der künstlerische Geist eines vorzüglichen Musikers, des Concertdirektors der „Glasb. Mat.“ Hr. M. Hubad, der sammt seinen wackern Truppen den Gegenstand ehrendster Ovationen bildete.“

„III. W. Extrablatt“ pravi mej drugim: „Nach den Volksliedern, die mit unübertrefflicher Feinheit executirt werden, erhielt der treffliche Di- regent Hr. M. Hubad einen Lorberkranz, eine Huldigung, die er wohl verdient hat. — Doch auch im Vortrage schwierigerer Compositionen, so u. A. des sechsstimigen A Capella-Madrigals „Musica nostra amor“ von J. Gallus, der interessanten „Frühlings- romanze für Soli Chor und Orchester von dem ge- nialen böhmischen Wagnerianer Zd. F. bich und des Bruckner'schen „Te Deum“ bewährten die Laibacher Gäste eine nicht alltägliche Leistungsfähigkeit und ersangen sich lebhaft, bestverdienten Beifall. Das

ganze Concert trug einen wohlthuend aus der Schallone fallenden Character und düfte jedenfalls zur Usbebindung gewisser nationaler Vorurtheile bei- tragen. Zum mindesten hat es den Beweis erbracht, dass man auch slovenisch sehr schön singen kan“.

„Wiener Abendpost“, večerni list uradne „Wiener Zeitung“ konstatiuje „einen ganz ausserordentlichen Erfolg“ ter hvali: „die Fülle und Schulung der Einzelstimmen, die unfehlbare Disciplin des musikalischen Gesamtkörpers, die reizvolle Wiedergabe der Volkslieder“.

Predaleč bi zašel, ko bi navajal vse blizu jednako laskave glasove, naj vam zadostujejo ti, mnogo drugih ste itak že čitali v našem listu v kratkih prevodib.

Celo nasprotni, le prav maloštevilni listi, ki so vso stvar smatrali s svojega zagrizenega nemško-nacionalnega, da bolje rečem pruskega stališča, niso mogli kaj, da so priznali krasoto narodnih pesmi. Tako pravi „Ost deutsche Rundschau“, ki se izrazi, da „Glasbeno Matica“ je „etwa vom Range unserer besserer Bezirksvereine“ o na- rodnih pesmih: „Das Werthvollste daran waren die

Volkslieder, welche auch eine wirklich gute Wieder- gabe fanden.“ — „Oester. Volkszeitung“ pa pravi mej drugim: „Es sind aus Laibach so oft die disharmonischesten Töne herübergeklungen, dass man es entschuldigen wird, wenn die Wiener sich erst am 2. Abende der „Matica“ gefangen geben. Wahrscheinlich wird dies der Fall sein, denn der künstlerische Erfolg des gestrigen Abends war kein unbedeutender.“

Ako še pripomnim, da je jedino še „Deutsche Zeitung“ pisala sovražno, je razvidno, da so se ti nasprotni trije glasi kar izgubili v jednodušnem priznavanju vsega ostalega dunajskega časnikarstva. In to priznanje je za „Glasbeno Matico“ take vrednosti, kakor še nobeno dozdaj doseženih. Da smo bili mi domaćini, ki smo se tudi precej številno udeležili koncerta, kar očarani vsled divne akustike dvorane, lahko razumete. Za svojo osobo moram priznati, da sem bil kar zamaknen in smelo rečem, da tako do popolne veljave še nikdar niso prišle vrline našega dičnega zборa in njegovega še dinčnjega vodje.

Toliko za danes, milostiva, o prvem koncertu. Kaj več o tem in posebno o nastopu naših dražestnih pevk in o drugem koncertu jutri. J. N.

družba gotovo sebi v prid izkoristila situacijo. Prosimo zategadelj deželno predsedstvo, naj posreduje pri ministerstvu, da se zakon glede najetja posojila za napravo električne razsvetljave vendar že sankcijonira.

— (Tretji koncert „Glasbene Matice“.) Da ustreže „Glasbena Matica“ občni in vsestranski izraženi želji, priredi v soboto, dne 11. aprila srečer v Sokolovi dvorani „Narodnega doma“ tretji koncert z vzporedom prvega letošnjega društvenega koncerta. To pot nastopi domski zbor v narodnih nošah in se nudi s tem občinstvu prilika, da občuduje slikovitost prizora, ki je našel pri Dunajčanah toliko priznanja.

— (Družba sv. Cirila in Metoda) je imela svojo 91. vodstveno sejo dne 26. marca 1896. leta v pisarni „Slovenske Matice“. Navzočni so bili: Tomo Zupan (prvomestnik), Ivan Murnik, Luka Svetec (podpredsednik), dr. Ivan Svetina in Andrej Zamejic. Svojo odsotnost sta opravili: Družbin tajnik Anton Žlogar in družbin blagajnik Anton Koblar. Prvomestnik otvoril z običajnim pozdravom sejo ter obvesti navzočnike o raznih družbinih zadevah. Ko se je sprejel predlog glede Velikovškega poslopja, podelišči so se nekatere podpore in rešile došle prošnje.

— (Slovensko gledališče.) Goethejev „Egmont“ se tako lepo bere, a na odru je dolgočasen in tudi najboljša predstava in najskrbnejša uprizoritev mu ne pomaga. Sinoč se je „Egmont“ na korist gosp. Danilu pri nas prvič predstavil, in sicer razmeroma prav dobro. Naslovno ulogo je igral gosp. Danilo, katerega je občinstvo pri nastopu in tekom igre večkrat odikovalo z živahnim pleskanjem. Gosp. Danilu se mora priznati, da je igral izvrstno in novič dokazal, da je sposoben tudi za težke dramatične uloge. Pogodil je značaj Egmontov prav dobro in ga logično izvedel, da pa ni govornik, ve g. Danilo sam. K častnemu uspehu predstave so mimo beneficijanta, kateremu je bil pri nastopu vročen lep venec s krasnimi trakovi, največ pripomogli gosp. Terševa, gospa Dani. Iova, g. Verovšek in g. Orehok. Orkester je sviral krasno Beethovenovo glasbo k tej drami, in sicer tako izborna, da zasuži najtoplejše priznanje. Dirigiral je g. kapelnik Frisek sam in do kazal, da je izvrsten dirigent.

— (Novi deželni dvorec.) Deželni odbor je v strokovnih listih razpisal dve nagradi (1000 gld. in 600 gld.) za najboljši skici za zgradbo novega deželnega dvorca. Jeblingerjev načrt se je odklonil kot popolnoma neprimeren.

— (Za mestne uboge) zapustila je nedavno umrla gospa Kristina Kavčič znesek 10 gld.

— (Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca marca leta 1896. uložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 528 strank 136.432 gld. 97 kr., 489 strank pa vzdignilo 177.742 gld. 35 kr. V prvem četrletju dovolilo se je 122 poslicem posojil na zemljišča v znesku 93.000 gld.

— (Cepljene osepnice.) Vsak četrtek popoldne ob 3 uri se bodo brezplačno cepile osepnice v mestni dvorani.

— (Tuje v Ljubljani.) Meseca marca letošnjega leta bilo je v ljubljanskih hotelih in gostilniških prenočiščih 1772 tujev, za 266 več nego istega meseca leta.

— (Izgubljene stvari.) Meseca marca bilo so pri mestnem magistratu ljubljanskem zglašene sledeče izgubljene stvari: pet denarnic s skupnim zneskom 225 gld. 55 kr., zlata ura za dame, srebrna ura z slato verižico, srebrna ura s črno vrivo, dve zlati zapestnici.

— (Najdene stvari.) Tekom meseca marca bille so pri mestnem magistratu ljubljanskem zglašene, odnosno oddane sledeče najdene stvari: dve denarnici s skupnim zneskom 5 gld. 50 kr., srebrna ura, trije dežniki, nekoliko črne svile, plaid, tri palice, ženska ruta in porcelanasta pipa.

— (Škof Missija — podpornik domačih umetnikov.) Z Gorenjskega se nam piše: Dobro je, da ste malo osvetili klerikalno postopanje napram domačim umetnikom. Navedli ste nekaj faktov, kateri izpričujejo, kako dosledno se domačini-umetniki prezirajo in zapostavljajo in kako dosledno se protežirajo tuji. Bodti v svoji stroki še tak šušmar, budi katoličan, protestant ali žid, Avstrijanec ali Prus, naši klerikalci te protežirajo in podpirajo, samo da ne debi domačin zaslužka. Pri popravljanju po potresu prizadetih cerkva se to najjasneje vidi. Kdo elika popravljene cerkve? Tuječ-šušmar! Kdo jih popravlja? Zopet tuječ! Nehote se usiljuje človeku

vprašanje: Kdo je kriv, da duhovščina z malimi častnimi izjemami s tako unemo podpira tuječ? Morda pojasni to mala in širšim krogom še neznana dogodbica, katero mi je povedal neki duhovnik. Svoj čas je bilo za radovljško cerkev preskrbeti neke slike ali slikarije. Ne vem, kako da je naesla prilika, da je radovljški župnik govoril o tej stvari s škofom Missio. In kaj mu je škof rekel? Svetoval mu je in prav toplo priporočal, naj dobi slikarja ali iz Gradca ali iz Linca, češ, da domačini nič ne znajo! Župnik radovljški pa se je sam prepričal, da znajo domači slikarji prav toliko, ko od škofa pri poročeni tuji in delo je dobil domačin, če se ne motim, g. Ogrin z Vrhike.

— (Na smrt obsojen morilec) Porotno sodišče v Celji je včeraj sodilo storila groznih umorov v Trojnah in na Vranskem, Pavla Fermeta. Umori so se zgodili dne 27. novembra in dne 1. decembra l. l. in so vsakomur še v živem spominu. Porotniki so spoznali Pavla Fermeta krivim in sodišče ga je obsojilo na smrt na vešalah. Zajedno s Fermetom stal je pred porotniki tudi Jožef Mazzoni z Vranskem, na katerega je letel sum, da je sokriv teh umorov in kateri je bil tudi v preiskavi zaradi umora ljubljanskega agenta Stedryja. Preiskava zaradi umora Stedryja se je moral ustaviti, ker se — po več letih — niso mogli dobiti zadostni dokazi za Mazzonijevo krivdo, zaradi sokrivate pri Fermetovih umorih pa je bil Mazzoni oproščen.

— (Narodna čitalnica v Ptuj) priredi na velikonočni ponedeljek t. j. dne 6. t. m. (ne pa, kakor je po pomoti tiskano na vabilih, 7. t. m.) gledališko predstavo. Igrala se bo slika iz kmetskega življenja v 5 dejanjih „Cvrček“. Začetek točno ob 1/28. uri zvečer. Ustopina za osebo 30 kr., za dijake 20 kr.

— (Kuratorij slovenske obrtne šole v Gorici) je prosil lani trgovinsko zbornico podpore Prošnja se je takrat odklonila z motivacijo, da se je vložila prepozno. Letos je kuratorij vložil svojo prošnjo pravočasno in sedaj jo je trgovinska zbornica odklonila, ker se v šoli ne uči laški jezik. Laška šola, v kateri se slovenščina ne uči, dobiva lepo podporo.

— (Izdatna kazen) V Barkovljah pri Trstu so finančni organi zasačili lastnika ondutne destilerije špirita, ko je hotel utibotapiti 60 hektolitrov špirita. Mož je bil obsojen na 28.000 gld. glöbe.

— (Državne železnice.) K januarski izdaji 1896. generalnega tovarnega tarifa c. kr. avstr. državnih železnic se uvede z dnem 1. aprila 1896 dodatek III.

* (Velike vojaške vaje) vršile se bodo letos v Galiji. Lasti poročajo, da tako velikih vaj sploh še nikdar ni bilo v Avstriji. K vajam pride tudi cesar sam.

* (Ponesrečeni otroci) Včeraj popolnove sta se dva fantiča igrala na nekem kupu ilovice v tretjem dunajskem okraju. Ilovica je bila vsa premočena, tako da sta se fanta udrila in se zadušila.

* (Veliki izgredi) so se primerili v okolici praški. Delavci neke ondutne tovarne so začeli štrajkati in napadli tovarniškega vodjo, kateri je le iz težke utekel. Policija je morala z orožjem razgnati razgrajalce. Več redarjev in več delavcev je bilo ranjenih.

* (Učitelji berači) V Malagi so zaprli 8 učiteljev iz bližnjega mesta Belez, ker so na cesti prosjačili. Učitelji, kateri že dalje časa niso več prejeli nobene plače, zaprli so svoje šole ter se beračajoč klatili po deželi. Guverner jim je objabil, da dobe svojo plačo, ob jednem jim pa tudi zažugal, da jih dá zapreti v beračnice, ako jih še kdaj za sačijo pri beračenju.

* (Ženska gizdavost) Londonski listi poročajo, da so zdaj v Londonu moderni poslikani bicikli. Kraljica londonskih, modi brezpogojno se ukrajajočih in modo določajočih dame, lady Warwick ima troje bicikliških kostumov: poleti se vozi v beli obleki na belem biciklu; na jesen in na spomlad v zelenem kostumu na zeleno poslikanem biciklu, o slabem vremenu pa ima šokojadno barvan kostum in takisto poslikan bicikle.

Brzojavke.

Dunaj 1. aprila. Naučno ministerstvo je odobrilo osnutek Valvazorjevemu spomeniku, kateri je izdelal kipar Alojzij Gangl in sklenil naročiti mu, naj po tem osnutku izdelava na državne troške model. Spomenik, kateri se postavi v Ljubljani, bo od brona.

Dunaj 1. aprila. Na prošnjo generalne prokurature je najvišje sodišče odločilo, da so tudi oklici glede občinskih volitev politični akti in ne lokalna zadeva, vsled česar se smejo taki oklici le s privoljenjem cenzure plakatirati in sploh izdati. Pravosodno ministerstvo je v tem zmislu informovalo drž. pravdništva.

Dunaj 1. aprila. Avstrijska in ogerska vlada sta se zjedinili, da je poskusiti, bi se li dalo ugoditi želji prebivalstva, naj bi se železniški tarifi v celi monarhiji jednotno uredili.

Dunaj 1. aprila. Vsi mestni ogrijegasci, katerih je 90, so ustavili delo.

Dunaj 1. aprila. Vojno ministerstvo je dalo mestu na razpolaganje 300 pionirjev, da nadomesti štrajkujoče gasilce.

Dunaj 1. aprila. Pri srečanju državnih sreč iz 1. 1854. zadela je glavni dobitek 100.000 gld. srečka serija 1844 št. 10.

Rim 1. aprila. Pogajanja glede mira z Abesinci se nadaljujejo, zajedno se vrše pogajanja glede laških vojakov, ujetih pri Aduvi. Menelik zahteva za vsakega ujetega vojaka 1000, za vsakega časnika 10.000 frankov.

Narodno-gospodarske stvari.

— Mestna hranilnica v Radovljici. (Dalje.) Kaj pa, ko bi iz katerega koli razloga več ulagateljev najedenkrat tiralo svoje uloge nazaj? Elementarne nesreče, prememba v vodstvu posojilnice, odstop načelnika, ki je vžival splošno zaupanje, vojska, slabe letine i. t. d. vtegaili bi biti vzrok, da bi se to pripetilo. Kranjska hranilnica izplačala je v 14 dneh po potresu pol milijona več, nego je bilo v tem času uloženega. Kaj bi storila posojilnice, ko bi se jim kaj tacerja pripetilo? Odpovedale posojila? S tem bi se zamerile dolžnikom, kateri bi se jih v bodoče vedno izgibali. Tudi ulagatelje bi si odvračale, ko bi se postavljale strogo na stališče odpovedi. Za take slučaje mora biti pripravljenega toliko tacerja imetja, da popolnoma zadostuje in da se hitro lahko realizuje.

Vidi se torej, kam „prosta roka“, ki jo ima tudi v tem oziru posojilnica nasproti hranilnici, lahko pripelja. In ravno zaradi tega se ni batiti, da bi si hranilnica v Radovljici ne dobila kacega glasu pri ljudeh. Dobila si ga bode prav v kratkem in to prav dobrega, prav tako, kakor si ga je dobila ljubljanska mestna, in obe mestni v Kranji in v Novem mestu.

Ko se je mestni zastop v Ljubljani, ki se je bavil s tem vprašanjem že 7 let, l. 1889. resno lotil njene ustanovitve, se je v deželnem zboru ugovarjalo, da je ni treba, da kranjska hranilnica ni še nobene uloge odklonila, da pa tudi nobene prošnje za posojila, ki je bilo po pravilih pokrito, ni zavrnila. Ne vemo, če pri tej priliki, ali pozneje, ko se je deželni zbor lotil vprašanja o umestnosti ustanovitve hipotečne banke na Kranjskem, trdila je celo kranjska hranilnica, da oni 4 milijoni, kar jih ima ona razposojenih, je vse, kar Kranjska potrebuje, da ima pa ona, če treba še 6 milijonov za hipotečni kredit na Kranjskem na razpolago, in da bi bilo žalostno za Kranjsko, ko bi v toliko meri potrebovala hipotečnega kredita. Ali glejte, mestna hranilnica ljubljanska izposodila je skoro izključno na Kranjskem do konca 1894. l. po odbitku vračil 2,219.257 gld. na hipoteko, torej skoraj polovico tega kar kranjska v 74 letih. Upeljala je anuitete, brigala se je pa tudi za posojila, obraila se je do avvokatov in notarjev po deželi, razglasila je ugodnosti svojih posojil v „praktiki“ (v tej anoni posnamala je kranjska hranilnica, v upeljavi anuitet ne) in opozarjala je posebno na olajšave pri konvertovanji obstoječih dolgov po hranilnici v svrhu znižanja obrestij. In kljub vsemu temu v Ljubljani napreduje še vedno kranjska hranilnica in obstoje prav tako še poprej že obstale posojilnice in se dobro razvijajo, ne konkurenca namreč mestna hranilnica ljubljanska z njimi in one ne žijo, le jedna druga dopoljuje. Posojilnice gojijo osebni zaup, hranilnica pa hipotečnega in za tega je na Kranjskem še dovolj polja. Dokaz temu, da se hranilnici v Kranji in v Novem mestu prav dobro razvijati. Žadnja je izposodila od dne 1. maja 1894. do konca 1895. 171.060 gld., od prve nimamo zaključka pri rokah (Dalje prih.)

— Izvoz prešičjega mesa na Laško. Pri c. kr. trgovinskem ministerstvu pritožilo se je več trgovinskih in obrtniških zbornic, da se mora vsled naredbe kr. italijanskega ministerstva za notranje stvari z dne 1. decembra 1895 pri pošiljtvah na soljenega, prekajenega ali drugača ohranjenega prešičjega mesa, dajati spričevala v izviru in zdravju potrditi od pristojnega kr. italijanskega konzulskega urada. Z ozirom na to, ker je s to zahtevo občutno oškodovan naš izvoz prešičjega mesa na Laško, je trgovinsko ministerstvo proti temu ravnjanju italijanske vlade vložilo ugovor. Vsled uradno razglasene naredbe z dne 11. marca t. l. je kr. italijansko ministerstvo za notranje stvari odredilo, da se ima doprinesba takih konzulske potrdil na omenjenih spričevalih zopet opustiti.

— Dobava za Srbijo. Vsled obvestila c. kr. trgovinskem ministerstvu vršila se boje pri zdravstvenem oddelku vojnega ministerstva v Belem gradu dne 9. aprila t. l. dopoludne javna ponudbena obravnava za dobavljenje 12.000 metrov calico platna, 1000 bolniških srajcev, 60 žimnatih modročev itd. Pogoji in vzorci se lahko vsak dan pogledajo. Razglas se lahko vpogleda tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

— Dobava usnja. Dne 8. aprila bo v vojaškem monturnem upravnosti v Belem gradu javna ustrena licitacija za dobavo 4000 kilogramov usnja za notranje podplate in za 4000 kilogramov podplatov. Ponudbeni razpis se lahko tudi ogleda v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

Poslano.*)

Z ozirom na notico v „Slovenskem Narodu“ št. 73, v kateri se poroča, da sem svojega sina s steklenico po glavi udaril, izjavljam:

Res je, kar se je poročalo, a storil sem to, ker kot oče svojih mladoletnih otrok nečem učiti krasti, nego zahtevam, da živé pošteno in da pošteno delajo, ker hočem, da postanejo kaj druga, nego jih uči njih mati.

V Ljubljani, dné 31. marca 1896.

(2168) **Franc Kerže**

Opekarska ulica štev. 12.

*) Za vsebino tega spisa je uvednito odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Ceneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prehravljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznanega, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prehravljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštnem povzetju razpošilja ta pršak vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJU, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 1 (1756-5)

Levico

naravna, arsено- in železobogata mineralna voda (analiza prof. Lud. pl. Barth-a na Dunaju) ima posebno zdravilno moč pri slabosti, anemiji, nervosnosti, krvnih in kožnih bolezni, menstruacijskih anomalijah, malariji itd. Dobiva se v lekarnah, zalogah mineralnih vod, drogerijah itd. (2087-5)

Tuji.

dne 31. marca

Pri Lloydu: Jelovšek z Vrhnik. — Vogelnik iz Idrije. — Budinek iz Kranjske gore. — Vaupotič iz Novega mesta. — Berger iz Grada.

Pri austrijskem cesarju: Cerar, Florjančič iz Blagovice.

Pri južnem kolodvoru: Kaspar z Dunaja. — Rank iz Celovca.

Pri bavarškem dvoru: Eder iz Šmehorja. — Jaklitsch iz Kočevja.

Umrli so v Ljubljani:

26. marca: Evgen Chrobat, bivši c. in kr. nadpoločnik 61 let, Karlovška cesta št. 7, ostarelost. — Emilija markiza pl. Gokani, okrajnega glavarja sopoga, 41 let, Valvasorjev trg št. 5, pljučna tuberkuloza.

27. marca: Janez Rossmanit, klučarjev sin, 3½ leta, Dunajska cesta, delavske hiše, božast. — Janez Kordič, užitinski prejemnik, 69 let, Dunajska cesta št. 25, sprednje požiralnika.

28. marca: Marija Barle, vratarjeva žena, 42 let, Opekarska cesta št. 3, Pyaemie. — Justina Jurič, delavčeva hči, 1½ leta, Marije Terezije cesta št. 18, pljučnica.

Meteorologično poročilo.

Mesec	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
31.	9. zvečer	727.3	4.7	sl. szah.	skoro jas.	
1. aprila	7. zjutraj	728.6	0.2	sr. vzhod	del. obl.	0.0
	2. popol.	727.9	11.2	sr. jug	del. obl.	

Srednja včerajšnja temperatura 5.6°, za 1.0° pod normalom. Zjutraj slana.

Dunajska borza

dne 1. aprila 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	15	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	20	"
Avtstrijska zlata renta	122	"	05	"
Avtstrijska kronska renta 4%	101	"	30	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	—	"
Ogerska kronska renta 4%	98	"	90	"
Avtro-ogrske bančne delnice	981	"	—	"
Kreditne delnice	376	"	75	"
London vista	120	"	40	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	82%	"
20 mark	11	"	77	"
20 frankov	9	"	53%	"
Italijanski bankovci	43	"	50	"
C. kr. cekini	5	"	66	"

Dne 31. marca 1896.

4% državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.	150	gld.	—	kr.
Državne srečke iz 1. 1864 po 100 gld.	193	"	75	"
Dunava reg. srečke 5%, po 100 gld.	127	"	75	"
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	—	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	202	"	—	"
Ljubljanske srečke	21	"	75	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	24	"	50	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	167	"	25	"
Traumay-društ. velj. 170 gld. a. v.	471	"	—	"
Papirnatи rubelj	1	"	27	"

Glasovir na prodaj

v Križevniških ulicah št. 10 v II. nadstropju. Isti se lahko vidi in vse natančneje izvē od 11. ure dopoludne do 3. ure popoludne.

Za zidarske mojstre!

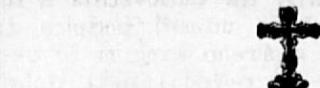
Zaloga zmirom svežega

cementa, gipsa in drugega stavbinskega materijala

po najnižji ceni pri

F. Supančič-u, Rimska cesta št. 16.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Potrege srca nasnanjamo podpisane vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je naš preljubljeni oče, oziroma svak, gospod

Janez Pleteršek

posestnik in gostilničar

danesh ob 7. urici, po dolgi in jako mučni bolezni, previden s sv. sakramenti za umirajoče, v 62. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Truplo premilega pokojnika se bodo blagoslovilo v lastni hiši v sredo popoludne ob 1/6. urici ter se potem preneslo na tukajšnje pokopališče k večnemu počitku.

Zadušne sv. maše se bodo brale v tukajšnji župni cerkvi in pri podružnici na Žalostni gori.

Prosi se blagohetnega sočutja!

V Mokronogu, dné 31. marca 1896.

Ana Pleteršek rojena Strunz, sopoga. — Rudolf, Friderik, Jožef, sinovi. — Ana, Marija, Emilia, Ida, hčere. — Štefan Strunz, svak. (2169)

C kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Zasebno oznanjeni prihajalni in odhajalni časni omestni in zvezdovrstnički časni.

Odhod iz Ljubljane (juš. kol.)

Ob 19. ure 5 min. po noči cesni viak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Oslove, Brančevce, Ljubno, Šent Sebal, v Aussee, Ischl, Gmunden, Bolnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Hob, Karlova vare, Francovice vare, Prago, Lipko, Dunaj v Amstetten.

Ob 10. ure 10 min. zvezdovrstnički cesni viak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 7. ure 10 min. zvezdovrstnički cesni viak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Oslove, Brančevce, Ljubno, Dunaj v Amstetten.

Ob 19. ure 55 min. popoldnevni cesni viak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 11. ure 50 min. dopoldnevni cesni viak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovca, Ljubno, Šent Sebal, Dunaj.

Ob 6. ure 55 min. zvezdovrstnički cesni viak v Trbiš, Beljak, Celovca, Ljubno, Šent Sebal, Šentvante, Ljubno, Bled.

Ob 10. ure 55 min. zvezdovrstnički cesni viak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 11. ure 50 min. dopoldnevni cesni viak v Dunaju v Amstetten, Lipkova Praga, Francovih varov, Karlovinih varov, Heba, Marijineh varov, Plzenja, Budejovice, Bolnograd, Linca, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Bregence, Gurk, Genove, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Hob, Karlova vare, Prago, Lipko, Dunaj v Amstetten.

Ob 7. ure 50 min. zvezdovrstnički cesni viak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 11. ure 50 min. zvezdovrstnički cesni viak v Dunaju v Amstetten, Lipkova Praga, Francovih varov, Karlovinih varov, Heba, Marijineh varov, Plzenja, Budejovice, Bolnograd, Linca, Steyr, Parisa, Genove, Bregence, Ismoča, Žella na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovca, Pontabla, Trbiš.

Ob 8. ure 55 min. zvezdovrstnički cesni viak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 11. ure 50 min. dopoldnevni cesni viak v Dunaju v Amstetten, Lipkova Praga, Francovih varov, Karlovinih varov, Heba, Marijineh varov, Plzenja, Budejovice, Bolnograd, Linca, Steyr, Parisa, Genove, Bregence, Ismoča, Žella na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovca, Pontabla, Trbiš.

Ob 8. ure 55 min. zvezdovrstnički cesni viak v Dunaju v Amstetten, Lipkova Praga, Francovih varov, Karlovinih varov, Heba, Marijineh varov, Plzenja, Budejovice, Bolnograd, Linca, Steyr, Parisa, Genove, Bregence, Ismoča, Žella na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovca, Pontabla, Trbiš.

Prihod v Ljubljane (juš. kol.)

Ob 8. ure 55 min. zvezdovrstnički cesni viak v Dunaju v Amstetten, Lipkova Praga, Francovih varov, Karlovinih varov, Heba, Marijineh varov, Plzenja, Budejovice, Bolnograd, Linca, Steyr, Parisa, Genove, Bregence, Ismoča, Žella na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovca, Pontabla, Trbiš.

Ob 11. ure 50 min. dopoldnevni cesni viak v Dunaju v Amstetten, Lipkova Praga, Francovih varov, Karlovinih varov, Heba, Marijineh varov, Plzenja, Budejovice, Bolnograd, Linca, Steyr, Parisa, Genove, Bregence, Ismoča, Žella na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovca, Pontabla, Trbiš.

Ob 8. ure 55 min. zvezdovrstnički cesni viak v Dunaju v Amstetten, Lipkova Praga, Francovih varov, Karlovinih varov, Heba, Marijineh varov, Plzenja, Budejovice, Bolnograd, Linca, Steyr, Parisa, Genove, Bregence, Ismoča, Žella na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovca, Pontabla, Trbiš.

Preklio.

Obžalujem, da sem g. Antonu Turk-a, messarja v Kandiji, na popolnoma neopravičen način razrazil in prekličem s tem vse žaljive besede.

Kandija, dné 30. marca 1896.

Josip Windischer
messar.

(2167)

Brivska zadružna

naznanja slavnemu občinstvu, da bodo brivske

na Velikono